

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dialogvs De Veneratione & inuocatione sancto[rum],
co[n]tra perfidia[m] Lutherana[m], ad reuerendissimu[m]
in Chr[ist]o patre[m], illustrissimu[m]q[ue] principe[m] &
d[omi]n[u]m D. Herma[n]nu[m] de ...**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniae, 1524

VD16 H 4813

Lonice. paulo post pr[a]ecedentia. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35673

Caput decimumtertium.

Lucæ. xii.
Lucæ. xvi.

Ephē. iij.

tibi, hodie mecū eris in paradiso. De Lazaro q̄q̄ scribit, q̄ fuerit recept⁹ in sinu Abrahæ. Atq̄ plurima e scripturis loca cōmemorare possem, si suppeteret otīū. Quare si cōlestis gl̄iæ nemo p̄iceps erit añ extremū iudicij diē, sed oībus subtrahit. qd̄ igit̄ frugis & qd̄ gl̄iæ tandē attulit Lazaro, alijsq̄ sctis patriarchis & prophetis iucūda ac oprata illa Ch̄i resurrectione, atq̄ ad tartara descēsus? Rursus quid sanctis patriarchis (si nō eos secū introduxisset) Ch̄isti in coelū profuisset ascēsis, de q̄ inqt̄ ap̄ls, 'Ascēdens Ch̄s in altū, captiuiā duxit captiuitatē. Tota igit̄ uia erras nugator euāgelice, monstraq̄ producis.

¶ Lonice. paulo post p̄cedentia. Cap. XIII.

LO NICE.

Ch̄ist⁹ cū p̄re suo, ante q̄ orem⁹ intuei corda n̄ra, nō habet opus alijs q̄ p̄ces n̄ras ad eū deferāt, pinde ut ē in hūano principū & summatiū aulico regimine & administratiōe, sinam⁹ sctōs sua quiete perfrui &c.

THEOLO

Tobiæ. xij.
Quo angeli
offerunt deo
orationes.
Retorsio argu
menti in au
thorem.

¶ Non cernis p̄ insania q̄ te furor exagitat miser. Quis em̄ adeo incitiā suā unq̄ p̄didit in sacris scripturis, atq̄ tu hoc in loco facis. Nō em̄ nos fugit, q̄ deus intuitus fuerat cor ipsius Tobia, ad quē tñ angelū dixisse cōstat. Qñ orabas cū lachrymis &c. ego obtuli orōnē tuā dño. Dicunt aut̄ angeli uota n̄ra offerre deo, nō q̄ eū doceant, sed quia eius uoluntatē sup̄ eis cōsulūt. Ad oīa quidē sciēda, diu⁹ inquit Aug. sufficit deo sua p̄fectio, habet tñ nūcios, id est, angelos, nō q̄ ei q̄ nescit annūciēt &c. sed bonū eorū est de opibus suis, eius cōsulere uolūtātē, cū cæteris eius sentētijs uide eū in libro de orādo deū, & lib. de gr̄a noui testamēti, ubi materiā diligētē expēdit, uerū ut ad institutū reuertamur, nonne cōsiderabis te proprio nūc mucrone cōficiēdū? Deus p̄ ante q̄ oram⁹ intuei corda n̄ra, nō alijs opus habet, q̄ ad eū p̄ces deferant, qd̄ ergo opus est, aut qd̄ prodest Ch̄m ap̄ deū patrē īterpellatorē habere? Sinam⁹ ergo (ut tuis v̄bis utar) Ch̄m sua quiete p̄frui, Deus p̄ nos, etiā Ch̄o non īterpellāte, audiet, quēadmodū olim Abrahā, Isaac, aliosq̄ ueteris testamēti p̄res Christo nondū in

De inuocatione sanctorum.

terpellatore existente exaudiuit.

¶ Qui enim orēt cū suscitati nō sunt, atq; Chrs, q; si maxi
me intercedant, inuocationis pceptum uolo exhibeas.

¶ Hoc itē dicis, quasi cineres nōdū reollecti, sint bea
tis animabus ad orandū necessarij. Nec aduertis hominū
miserrime, orationē & gratiarū actionem nō corporis, sed
spirituales, hoc est animi esse opationes. Quocirca si ob so
lā corporis nondū suscitati absentia animæ beatæ & intel
lectu & uoluntate orare nō possint, eadē nimirū rōne deo
gratias agere non possunt, imo nec intellectu deū uidere,
nec uoluntate eo frui. Instar ergo trunci iacent oīno mor
tuæ, & omni operatione destitutæ. Præterea dic nobis de
anima Epulonis qd sentis, An & ipsa ob absentia nondū
suscitati carporis ppediebat, quo minus precaret, & dice
ret, Parer Abraham miserere mei. Et iterū. Rogo te p̄ mit
te Lazarū &c. Et hoc est quod postea q̄ hæc scripserā, ac
cepi, tibi a uenerando doctore obiectū esse in his uerbis.
Ecce si mortu⁹ damnatus potuit orare Abraham pro ali
is qui erant super terrā, ut gratia pœnitentię consequerē
tur, mltō magis id facere possunt mortui saluati. Rursū,
Nonne etiā in Apocalypsi animæ defunctorū deum ex
orabant, pro effusi sanguinis ultione. Postremo ut te pro
prio telo iugulemus, nos legimus superiusq; ostendimus,
id quod neq; tu inficias ire potes, nonnullos in suis necessi
tatibus, sanctorū uiuorū recte implorasse subsidia. Et quo
modo mutuo alter pro altero orare debet, pceptum ha
bemus, pceptū ergo inuocandi uiuos uolo exhibeas, &
cum illud asferre nequiueris, eo q; sola nobis diuinæ ma
iestatis præcipiat sufficiatq; inuocatio, quid ergo inuoca
tionis mortuorum pceptum requiris? Quis iam non ui
det, quam aniliter hic homo desipiat, & quantas nugas
commemoret?

¶ Nec mirū est ecclesiā errare papisticā (q̄uis pijs non
offecerit ille error) q̄ tot sæculis (horrendū dictū) tor sit mī
seras conscientias, coacta confessione, satisfactione, statis, præcedentia.

h ij

LONICE
continuo ad
prædicta.

THEOLO
Retorsio ar
gumenti in
authorem.

Lucæ. xvi.

Apoca. vi.

Retorsio ar
gumenti in
authorem.

LONICE.
continuo ad

Caput decimumtertium.

eiunijs, ceremonijs nõ christianis &c. blasphemaf de' hodie, & nomen eius in cultura & adoratione sanctorũ suorũ. Tot sunt hodie alieni dĩj, q̃t Romana synagoga sanctos habet in suo Cathalogo.

THEOLO

¶ Minus obscurũ est tuũ mēdaciũ, q̃ qd refelli mereat, aut rñsione dignũ sit. Quis em̃ o isanũ caput (ut diui Hierony. uerbis utar) sanctos tanq̃ deos adorauit? quis hoĩes deos esse putauit? Sub hæc ex imploratione sanctorũ, mō idolatriæ, mō blasphemix eccliam Romanã suggillas, atq; suspectã facis, quasi ipsa sit quædã specialis ecclia, q̃ sola sanctos inuocet, q̃s uniuersalis ecclia nõ inuocet; queso te q̃tus quisq; christianorũ hoĩm, unq̃ docuerit sanctos nõ inuocandos extra Basilidẽ, Eunomiũ, & Vigilantiũ antiq̃s hæreticos, oĩm olim calculis uictos & dānatos, & p̃ter p̃ditorũ Lutheranorũ colluuiẽ, atq; quũ p̃ter hos, ne unũ quidẽ nominare poteris, & eccliam dei ex hereticis, impijsq; hoĩbus nõ posse cōstitui, reliquũ fuerit, ex tribus duntaxat antiquis & ijs dānatis pariter & ex Lutheranis hæreticis cōfici eccliam. Porro a morte Vigilanti q̃ alijs duobus superstes fuit, & in cuius erroribus cōfutandis, abiectisq; uehementer sudauit, & summo nixu diuus obstitit Hierony. usq; ad Lutheranã pestẽ, q̃ hac tẽpestate dominicũ gregẽ ubiq; terrarũ inficit, ferme mille centũ quinq; ginta anni abierunt, quibus a minimo usq; ad maximum christianus ppl's admirando quodã deuotiõis affectu, sanctorũ uenerationi implorationiq; deditus fuit. Hæc quũ ita sint, cōsequens profecto est aut nullã inter hoĩes, tot seculis eccliam Chri fuisse sup̃ terrã, aut certe si quã fuisse cōtendere uoles, eã totã hæresum errorũq; turbis ac blasphemijs inuolutã ac infectã, necessum esse dicas. Cernis ne syphanta miser, etiã sanctã & catholicam, id est uniuersalem te fœdare ac conspurcare eccliam, quando in articulo inuocationis sanctorũ Romanam ecclesiam blasphemix insimulas.

¶ Lonic. post uaria blasphemiarũ exẽpla. Ca. XIII.

Soli tres heretici quõdam dānarũ sanctorum uenerationem.

Lutherani in maximum ca dūt incōueniens.